

Emmanuel Levinas

ONKRAJ BITI

Tematizacija ne izčrpa smisla odnosa z zunanostjo. Tematizacije ali objektivizacije ni mogoče opisati le kot ravnodušno kontemplacijo, temveč gre za relacijo z nečim trdnim, s stvarjo, to pa je pojem analogije biti po Aristotelu. Trdnega ni mogoče speljati na strukture, ki jih postavlja ravnodušnost motrečega pogleda, temveč gre za relacijo s časom - ki ga prehaja. Bit objekta je perduracija, izpolnjenost s praznim časom in brez tolažbe nasproti smrti kot koncu. Če zunanost ni v tem, da bi se predstavljala kot tema, temveč v tem, da se pusti želeti, eksistenca ločenega bitja, ki želi zunanost, ni več v tem, da je v skrbi za biti. Eksistiranje ima smisel v neki drugi dimenziji, kot pa je perduracija totalitete. Lahko gre onkraj biti. V nasprotju s spinocistično tradicijo se to prekoračevanje smrti ne proizvaja v univerzalnosti mišljenja, temveč v pluralistični relaciji, v dobroti biti za drugega, v pravičnosti. Prekoračevanje biti, izhajajoče iz biti - relacija z zunanostjo - ni merljivo s trajanjem.

Samo trajanje postane vidljivo šele v relaciji z Drugim, v kateri se bit prekoračuje.

Prev. T. Hribar

Prevajalčeva opomba:

Prevedeno je podpoglavje Au dela de l'Être iz Levinasove knjige Totalite et Infini (Essai sur l'exteriorite), Nijhoff, La Haye 11971, str. 278.